

KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN VE KARINCA

İstanbul' da güneşli bir sabahı. Topkapı Sarayı'nın avlusunda bulunan has odanın kapısı açıldı. Başında görkemli bir kavuk taşıyan, uzun boylu genç, ağır adımlarla bahçeye doğru ilerledi. Bu genç bütün dünyaya hükmeden Osmanlı Devleti'nin kudretli hükümdarı Kanuni Sultan Süleyman'dı. Kanuni işinden vakit bulduğu zamanlarda hava almak için arka bahçeye çıkar, ağaçları denizin maviliğini seyrederdi. Ağaçlardan birkaç tanesinin yapraklarının buruşmuş olduğunu gördü. Aklına hemen bu ağaçları ilaçlatmak geldi. Fakat birden durakladı. Ağaçlarda karıncalar vardı. Karıncalar da can taşıyordu. Onlara zarar vermek doğru muydu? Bir türlü işin içinden çıkamayan Kanuni, meseleyi çözmek için hocası Ebusuud Efendiyi aradı. Hocası odasında yoktu. Hemen oracıkta bulunan bir kağıt parçasına kafasını kurcalayan soruyu yazdı ve hocasının rahlesinin üzerine bırakarak oradan ayrıldı. Hocası odasına geldiğinde kağıdı görmüştü. Yazıyı okuduktan sonra hocası da Kanuni'ye bir not yazdı. Kanuni Sultan Süleyman, yeniden hocasının odasına uğradı. Hocası odada yoktu. Rahlenin üzerine bıraktığı kağıt parçasına yazılmış notu gördü. Merakla yazıya doğru eğildi. Okuduktan sonra tebessüm etti. Kağıdın üst kısmında Kanuni'nin hocasına yazdığı soru vardı. Merhametli sultan hocasına şöyle diyordu: " Meyve ağaçlarını sarınca karınca, Günah var mı karıncayı kırınca?" Hocası Ebusuud Efendi ise sorunun altına şu cümleleri eklemişti. " Yarın Hakk' ın Divanına varınca, Süleyman.'dan hakkın alır karınca!"